

הַכְרִיעֵהוּ פְּלִטָה נַפְשִׁי מִרְשָׁע חֲרָבָה: יד מִמְּתִים יִדְּךָ יְהוָה וְהוֹצֵאֵם מִמְּתִים
מִחֲלֹד חֲלָקֶם בַּחַיִּים (וצפניך) וְצַפּוֹנֶךָ תִּמְלֹא בְטָנָם וְשִׁבְעוּ בָנִים וְהַנִּיחוּ יִתְרָם
לְעוֹלָלֵיהֶם: טו אֲנִי בְצַדֵּק אֶחֱזָה פְּנִיךָ אֲשַׁבְּעָה בְּהַקְיִין תְּמוֹנֶתְךָ:

זוהר תהלים

על מה זה אלה שנהרגו בהרוגי העולם צדיקים
על ידי המלכות הנקראת צדק אחזה פני ה' פני ה'

"אני בצדק אחזה פניך וגו'" (יז, טו):

[זוהר תורה; זוהר חלק א' פ' נח דף עב.] פתח יהודי ההוא ואמר, דוד המלך חביבות ודבקות שלו באב"ן ההיא היהלא, ועליה אמר: "אָבֶן מְאֹסוּ הַבּוֹנִים הִיְתָה לְרֹאשׁ פְּנֵה" (תהלים קיח, כב), וכאשר חפץ להסתכל במראה כבוד רבונו, לקח אותה האב"ן בידו תחלה ואחר כך נכנסלב, לפי שכל מי החפץ להתראות לפני רבונו, לא יכנס אלא באב"ן ההיא, שנאמר: "בְּזֹאת יבא אֶהְרֶן אֶל הַקְּדוֹשׁ" (ויקרא טז, ג), ודוד התפאר עצמו ואמר: "אֲנִי בְצַדֵּק אֶחֱזָה פְּנִיךָ" לדי, וכל יגיעתו של דוד להתראות עם אב"ן ההיא כראוי לפני העלין.

לעזרתו להעלות תפלתו: לג. השכינה הקדושה במקורה מדת המלכות נקראת זא"ת, ונקראת אב"ן, ונקראת צד"ק: לד. אחזה פניך היינו התפארת מלך הקדוש, ששמו שם הוי"ה ברוך הוא:

ממתים ידך ה' ממתים מחלד חלקם

בחיים (יז, יד): [זוהר שמות פ' פקודי

דף ה'נ"ד:] בא וראה, משום שרבי עקיבא עלה למעלה כראוי, נכנס בשלום ויצא בשלום. דוד שאל שאלה, ולא התפרש, שכתוב (תהלים יז) 'ממתים ידך ה' ממתים מחלד חלקם בחיים'. (תוהה) על מה זה אלה שנהרגו בהרוגי העולם צדיקים, זכאים, שלא חטאו חטא כדי שיענשו.

בא וראה, ממתים ידך ה' ממתים מחלד חלקם בחיים. כאן הוא שני צדדים - ידך ה', וחלד. ידך ה' - זה הקדוש ברוך הוא, שהנשמה מתכנסת אליו. ממתים מחלד - זה הצד האחר, שהגוף הוא שולט עליו, שכתוב (ישעיה לח) לא אביט אדם עוד עם יושבי חלד. זיו זוהר

ואז יומתק השמאל דין ויתכלל בימין רחמים: לא. מדת המלכות נקראת אב"ן, בסוד הכתוב: "על אבן אחת שבעה עינים" (זכריה ג, ט), שבעה דוקא ולא שבע, והבן: לב. פירוש, שהתקשר עצמו בשכינה הקדושה, ולקחה